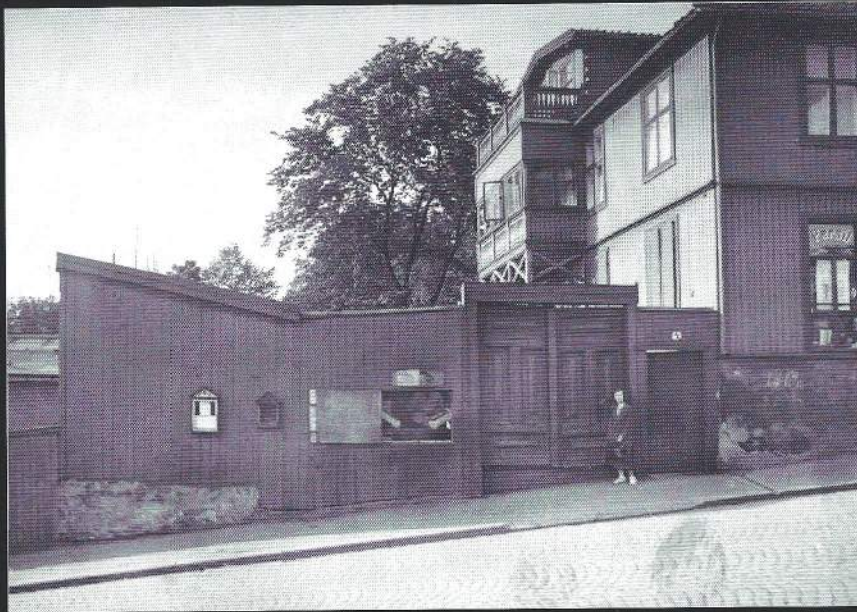

kampen historielag

Kampenkalenderen 2012

Kr 100,-

Årets kalender

I Kampenkalenderen 2012 presenterer Kampen historielag nok en gang små fortellinger med ledsagende bilder fra Kampens historie. Det er minner fra eget eller foreldres liv og det er historier om hendelser, steder og personer på Kampen.

Har du gamle bilder fra Kampen?

Vi er fortsatt svært interessert i å komme i kontakt med dere som har fotografier fra Kampen. Bildene kan være 10, 50 eller 100 år gamle, fra hverdag og fest, ute og inne, skole, arbeidsliv, foreningsliv, gater og parker – alt om livet og menneskene på Kampen er av interesse!

Hjemmesiden vår

Vi vil samtidig oppfordre både medlemmer og andre til å gå inn på vår hjemmeside: www.kampenhistorielag.no. Her finnes nyheter, fotogalleri og mange illustrerte artikler og fortellinger fra Kampens historie. Her kan du også sende inn egne fortellinger eller etterlyse gamle venner. Ta en kikk!

Redaksjon for kalenderen er styret i Kampen historielag:

Terje Allum
Line Arneberg
Ragnhild Hoel
Vidar Johansen
Ivar Nygaard
Lasse Solberg
Sverre Syversen

Layout og trykk: Kursiv Media AS

Opplag: 400

Forsiden er tilegnet Inger Alida Christensen, bedre kjent som "Mor i bakken", en fordums Kampeninstitusjon. Bakken er Nannestadgata på sitt bratteste; Området bak og nedenfor er i dag byggeområde. "Mor i bakken" var et av Oslos mest populære bevertningssteder i 60-, 70- og langt opp i 80-åra. Menyen var enkel: Pølse med lompe eller pølse og lompe med løk. Du kunne spise på direkten eller velge "ta med" som innebar omsorgsfull innpakning i matpapir. Kvaliteten på råvarene, smaken, småpratene med vertinnen og i køen gjorde besøket til noe spesielt. Populariteten var derfor ikke underlig. De fant veien til "Mor i bakken"; taxisjåførere, ungdom i alle aldre og fra andre bydeler og Kampenbeboere selvfølgelig. Hun var viden kjent; satte opp prospektkort i vinduet fra kunder på reise. "Mor i bakken, Kampen, Norway" var adresse god nok. I dag lever "Mor i bakken" videre som gruppe på Facebook - med 981 medlemmer i november 2011!

Foto øverst: Kampen historielag

Foto nederst: Bildet viser kiosken som "Mor i bakken" seinere brukte. Bildet er fra 1935 og lenge før hennes epoke. 210901/Ukjent fotograf/Oslo Museum.

Bildet er hentet fra boka "Elevator: Fretex i 100 år" Forlaget Press (2004)

Elevator på Kampen

Frelsesarmeens industrihjem Elevator ble innviet i 1905, og startet med innsamling av filler, papir, metaller, sko og møbler. Verksted for blant annet istandsetting og sortering ga en beskjeden lønn for mange arbeidsløse.

De første årene led Elevator en omflakkende tilværelse, men i 1916 overtok Frelsesarmeens industrihjem to trehus i Sverres gate 20-22 på Kampen. Virksomheten ble i 1966 flyttet til Ole Deviks vei. Siden bedriftens filosofi var rehabilitering, var arbeidsstokken sammensatt av tidligere innsatte og menn som hadde opplevet livets skyggesider. Forbryteren "Rottenikken", dømt både for mord, kidnapping, tjuvslaktning og bandevirksomhet, hospiterte også i tiden utenfor fengselsmurene på Elevator, uten at det skapte noen uro i nabolaget. Det kan ikke erindres at det noen gang kom klager på klientellets oppførsel fra naboer i Sverres gate, Nannestadgaten, Kjølberggaten eller Jens Bjelkes gate. En stor ungflokk lekte daglig utenfor tomten. Vinterstid akte barna inn i bølgeblikkgjerdet med et

smell, uten at det kom negative reaksjoner derfra.

Elevators næringsvirksomhet besto i bearbeiding av papiravfall, makulatur og liknende, fra trykkeribedrifter og papirinnsamlere rundt om. I 1930 var inntektene på anelige 85 000 kr. Ti år senere, altså ved krigsutbruddet, var inntektene doblet.

Jarl Frode Bech

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
52							1
1	2	3	4	5	6	7	8
2	9	10	11	12	13	14	15
3	16	17	18	19	20	21	22
4	23	24	25	26	27	28	29
5	30	31					

Kampen menighetshus i 1910. Foto: Y1833/Anders Beer Wilse, Oslo Museum

Historien om Kampen menighetshus

Kampen menighetshus har en fortid som metodistkirke. Det opprinnelige bolighuset ble ombygget og tatt i bruk av 2. metodistmenighet i 1877, 5 år før Kampen kirke ble bygget. I 1894 solgte metodistene huset sammen med et større tomtestykke til Christiania kommune. En omfattende korrespondanse gikk forut for salget. Selgerne hadde interesse av at kommunen kjøpte huset med tomten og de fortalte (truet?) i brev til «Tilsynsudvalget for Kampen skole» at de hadde hatt flere tilbud fra boligspekulanter som ville oppføre fabrikker og at «det naturligvis vil være generende og hemmende for Undervisningen at have saa nær Skolen en lærrende Fabrik eller en Kaserne af mer eller mindre civiliserede Kampensfolk». For ytterligere å øke presset på kommunen for å kjøpe, skriver de: «En af disse Kjøbere er en Arbejderklub eller Socialisterne, der endelig vil kjøbe det hele og indrede Kapellet i tvende Etager, saaledes at der blir Forsamlingslokale i 2den Etage og Rum til andre Bekvemmeligheder i 1ste Etage. Paa Tomten forstod jeg, at de enten vilde bygge Arbejderboliger eller benytte den til Forlystelsessteder, eller kanske begge Dele.» Truslene hadde sin virkning. Kommunen kjøpte.

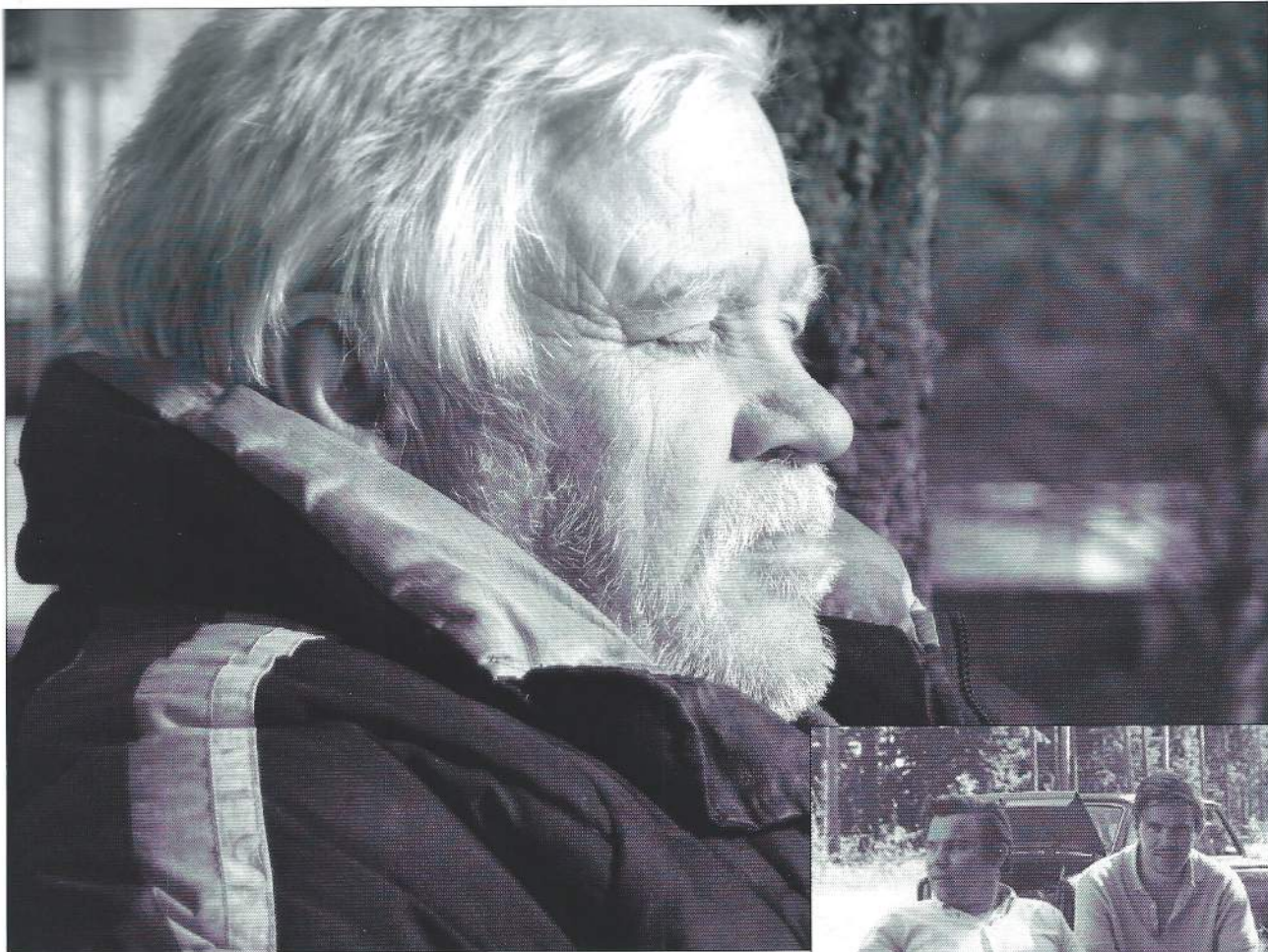
Det var mange forslag til bruk av tomten, bl.a. politistasjon og brannstasjon. «Branddirektøren» mente

det var et gunstig sted fordi det var utforbakke til det meste av området, men siden Hedemarksgata ennå ikke var opparbeidet, og de derfor ikke kunne nå Vålerenga med sine vogner, ville han ikke anbefale det. Utvidelsen av Kampen skole ble oppført på tomten i 1902. Menighetshuset ble flyttet ned i det ene hjørnet av tomten, der det står nå.

Metodistenes 2den menighet bygget ny kirke i Holendergata - i dag Nordic Black Theatre - samtidig som de bygget det store huset som ligger inntil, på hjørnet av Grønlandsleiret.

Ivar Nygaard

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
5			1	2	3	4	5
6	6	7	8	9	10	11	12
7	13	14	15	16	17	18	19
8	20	21	22	23	24	25	26
9	27	28	29				

Stein i parken på sine eldre dager, og med broren Bjørn på tur med hans DAF på 1960-tallet.
Foto: Privat

Stein i parken

Det er vel mange som kjenner igjen denne gamle Kampegutten som ofte satt i parken ved Kampen Byggeselskap. Stein Knutsen døde dessverre 6. desember 2010 og det føles tomt når man går forbi benken hans. Stein og tvillingbroren Bjørn ble født 23/9 1940. Bjørn fikk dessverre polio og ble lam i bena. Gutta sto hverandre veldig nær og Stein bar ofte broren på ryggen til Kampen skole. De var bare borte fra hverandre det året Stein var i militæret. Gutta fikk seg utdanning - Bjørn ble urmaker og Stein gravør. Etter at Bjørn døde i 2004 ble Stein aldri seg selv igjen, begynte å drikke tett og satt ofte i parken. Brødrene var meget film- og våpeninteresserte, og hadde i mange år en stor våpensamling. De reiste mye rundt i Bjørns DAF som de kalte "Øsa". De dro på kino, loppemarkeder, våpenmesser osv hvor de kjøpte og solgte.

Stein var veldig glad i å prate med folk, han snakket med alle, og alle snakket med Stein.

Han var usedvanlig godt likt, snill som dagen var lang og utstyrt med en utrolig bra hukommelse. Han var vel kanskje den siste Kampenoriginalen, eller hva tror du?

Lasse Solberg

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
9				1	2	3	4
10	5	6	7	8	9	10	11
11	12	13	14	15	16	17	18
12	19	20	21	22	23	24	25
13	26	27	28	29	30	31	

Illustrasjonsteining fra "Fremad og aldri glemme. Ei bok om norsk historie", Pax forlag 1974

Opprør på Kampen

Lørdag 13. april 1878 samlet flere hundre arbeidere seg utenfor villaen til den mektige sjefen for Kværner Brug, Oluf Onsum, i St. Hallvardsgate 33. De var kommet for å protestere mot at deres lønninger var kuttet med 10 prosent. Ryktet gikk om at den mektige brukseieren hadde oppfordret Christianias andre bedriftseiere til å gjøre det samme. Demonstrasjonene fortsatte i dagene som fulgte og arbeidere fra hele byen sluttet seg til. Aftenposten mente det var mellom 15 000 og 20 000 på det meste, trolig var dette tallet for høyt, men halvparten var også en imponerende mønstring.

Arbeidernes steinkasting blir møtt med politi og militær i stort antall. Kavaleriet besetter Onsums privateiendom og Kværner Brug. Infanteriet har to kompanier klare til innsats og dessuten kommer det ridende jegere og ryttere fra kavaleriet. Hver soldat får utlevert 10 skarpe skudd. Onsdag 17. april går tusener av demonstranter mot "Onsum-slottet". Det store militær oppbudet gjør at de blir drevet tilbake, nedover Åkebergveien, men mange trekker oppover i Normannsgata mens de peprer de forfølgende soldatene med pukkstein. Kavaleriet må retirere – men så kommer infanteriet med senkede bajonetter – og folk må trekke seg tilbake. Opprøret var knust og 49 mann ble arrestert.

Rikshospitalet fikk bare soldater til behandling, arbeiderne ordnet skadene sine selv for ikke å bli arrestert og bøtelagt.

Innbyggerne på Kampen var kjent for å være mer uforsonlige og revolusjonære enn beboerne i andre arbeiderbydeler. Ifølge presten på Enerhaugen, Honoratius Halling har Kampen «en stor del av hovedstadens verste elementer». Han betegner kampenboerne som «rå og formørkede». Onsumkrigen ble utløsende for mange arbeidskonflikter i årene som fulgte.

Ivar Nygaard (Skrevet på grunnlag av en artikkel i Arbeidermagasinet i 1938 av Sverre G. Ljungblad)

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
13							1
14	2	3	4	5	6	7	8
15	9	10	11	12	13	14	15
16	16	17	18	19	20	21	22
17	23	24	25	26	27	28	29
18	30						

Klasse 6b på Kampen skole 1954. Foto: Privat

En pikeklasse på skolen 1953-54

1. rad fra venstre: Inger Lise Hansen, Ragnhild Eriksen, Bjørg Lystad, Laila Fosseid, Solveig Berntzen, Torunn Eliassen, Reidun Edner, Gerd Inger Arnesen, Kari Westpold.

2. rad fra venstre: Anne Lise Marthinsen, Grete Hansen, Lisbeth Andersen, Tove Gro Moe, Unni Martinsen, Ingrid Barlien, Jane Jacobsen, Solveig Johannessen, Grethe Falteng.

3. rad fra venstre: Snefrid Stubberud, Solveig Hammeren, Reidun Jensen, Gerd Haugli, Reidun Paulsen, Tove May Michaelsen, Kari Reinskou, Aida Rian, Winnie Lund, Lise Marit Amundsen.

Til høyre: Lærer Inger Johanne Samuelsen.

På denne tida var det rene pike- og gutteklasser på Kampen skole. Denne klassen feiret sitt 25-årsjubileum på Vardeheim, Høybråten. Klasseforstander Inger Johanne Samuelsen hadde i mange år vært plaget av leddgikt. Hun gledet seg til å møte sine elever 25 år etter at de hadde gått ut av Kampen skole. Til tross for sine store plager

malte hun et blomstermotiv og elevens navn på en porselensbrikke som hver av elevene fikk utlevert på jubileumsfesten. Det var et stort øyeblikk for alle og et minne for livet. Det var kun et par elever som manglet, som bodde langt unna i utlandet. Da vi kjørte Inger Johanne Samuelsen hjem etter festen fortalte hun at dette hadde vært en minnerik og stor kveld for henne, men det var vi som skulle takke for all glede, musikk og kunnskap hun gav oss som elever på Kampen skole.

Ragnar Olsen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
18		1	2	3	4	5	6
19	7	8	9	10	11	12	13
20	14	15	16	17	18	19	20
21	21	22	23	24	25	26	27
22	28	29	30	31			

Terje Allum i god fart nedover Norderhovgata i klasse minste bil. Foto: Anne Allum

Olabillop på Kampen

I 1979 var det betydelig mindre trafikk i gatene på Kampen. Når olabillop skulle arrangeres var det naturlig å sperre noen gateløp og kjøre i gatene. Kampen har jo naturlig høydeforskjell fra øverst til nederst, og dyttehjelp trengtes ikke. Løpet gikk fra Nittedalsgata og videre ned Norderhovgata, med slutt foran sykehjemmet.

Løpet ble arrangert av Kampen vel, og det var satt opp premier i følgende klasser: Fineste bil, raskeste bil og minste bil. Siden jeg ikke hadde noen tro på å vinne de to første klassene, satsa jeg på den siste; nemlig minste bil. Jeg og broren min Tom, som skulle være "mekaniker", fikk tak i noen gamle barnevognhjul og fikk hjelp av farfar til bilbygginga. Da vi var ferdige og godt fornøyde, kom en nabogutt innom og sa: "Ha ha, det er en som har en bil som er mye mindre enn den der!" - noe som seinere viste seg ikke å stemme. Dette førte imidlertid til at farfar måtte frem med saga, og kutte ytterligere i bilen,

slik at jeg - som da var 8 år - så vidt fikk plass.

Resultatet ble premie for minste bil - premien var selvfølgelig også den minste - og noen solide skrubbsår på knærne.

Terje Allum

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
22					1	2	3
23	4	5	6	7	8	9	10
24	11	12	13	14	15	16	17
25	18	19	20	21	22	23	24
26	25	26	27	28	29	30	

Foto: Privat

Badetur på begynnelsen av 30-tallet

Bildet viser en lykkelig gjeng unge voksne omkring 1930, på badetur ved Oslofjorden. Muligens er det Nesodlandet vi ser i bakgrunnen. Min mor, den gang Oddny Larsen (født 1910) fra Sørungaten 2 står til høyre. Hun vinker til fotografen som kanskje er hennes daværende forlovede. Alle sammen kan være fra Kampen, for midt på bildet står min mormors kusine, Sigrid Iversen (født 1906), som senere giftet seg med Olav Stensby fra Hov i Land. Hun vokste opp i Hølandsgaten 46 der familien ble boende til huset måtte vike plassen for Jordal Amfi.

De resterende personene på bildet er ukjente for meg. Noen av dem har allerede tatt seg en skikkelig dukkert, blant annet Sigrid, for håret ser ganske vått ut. Badedraktene den gang var laget av ull som var det materialet som holdt best på fasongen i våt tilstand. Problemet var at badedrakten omtrent aldri tørket. Herren på motsatt side ser ut til å være iført en badebukse i bomullstrikot, for den ser mer uformelig ut. Damen i forgrunnen som tydeligvis ikke skal bade denne dagen, ser ut til å ha lyst på ei brødskive til, eller kanskje hun er litt sjenert. I alle fall er hun godt kledd i kjole med tettsittende krave og trekvart lange ermer og silkestrømper - ikke

hva vi i dagens samfunn ville iført oss når vi drar på stranda.

Gjengen skal kose seg med kaffe, kokt i kaffekjele på primus, og medbrakte matpakker. I forgrunnen ser vi en skikkelig god gammel grå ryggsekk, kanskje en Bergans meis.

Anne Stordal

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
26							1
27	2	3	4	5	6	7	8
28	9	10	11	12	13	14	15
29	16	17	18	19	20	21	22
30	23	24	25	26	27	28	29
31	30	31					

Normannsgata 42 med sin eier, Inger Lagset Egeland. Foto: Terje Allum

Et hus med sjel

På hjørnet av Normannsgata og Ullensakergata ligger det et av veldig få Kampenhus som fortsatt kan fortelle historier fra tiden det ble bygget, med originalt panel, vinduer og listverk.

Dette fantastiske huset eies i 2011 av Inger Lagset Egeland, og har vært i samme families eie de siste 100 årene. Dette har sikkert bidratt til at oppussings- og utskiftingstrenden ikke har rammet dette huset i samme grad som de fleste andre fra samme tid.

Ingers bestefar, havnebetjent Einar A Larsen, kjøpte huset 20. august 1912 av repsluger Peter Holm. I den fortsatt eksisterende kjøpekontrakten har selger Holm presisert at han skulle ha en siste innhøsting av frukten på trærne litt senere samme høst. Hagen var betydelig større den gang. Nedover det som nå er Ullensakergata var det tett beplantet med frukttrær.

Det var en butikk i første etasje, som ble lukket

for siste gang i 1912 da Einar Larsen kjøpte huset. Hvis man ser nøye etter kan man fortsatt se spor etter butikken 100 år etter. Vindu nummer to fra inngangspartiet har en omramming litt forskjellig fra de andre, antagelig listene til butikkinngangen som ble gjenbrukt. Det er sporene etter fortiden som gir sjel til et hus!

Terje Allum

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
31			1	2	3	4	5
32	6	7	8	9	10	11	12
33	13	14	15	16	17	18	19
34	20	21	22	23	24	25	26
35	27	28	29	30	31		

Utsnitt av kart utarbeidet av oppmålingsvesenet i Krittania 1900. Kartet viser også regulerte gater. De fleste ble opparbeidet, noen ble sløyfet (se nordøst på Kampen). Oslo byarkiv

Gatenavn før og nå

Da Kampen ble innlemmet i Christiania i 1878 fikk en navnekomité oppgaven med å døpe om de gatene som hadde samme navn som allerede fantes innenfor bygrensen. De fant ut at østlandsbygdene kunne være et tema og endret Markveien til Nannestadgata, Øvregate til Sørumsgata, Nedregate til Skedsmogata, Søndregate til Hurdalsgate, Smalgangen til Aurskoggata, Smedgata til Ullensakergata og Bekkegata til Hølandsgata. Elverumsgata fikk sitt navn i 1891 og i 1934 fikk to nye gater navnene Telemarksvingen og Trysilgata. Av en eller annen grunn endret man i 1952 Hakadalsgata og Vestbygata til henholdsvis Fetsundgata og Songgate. Hedmarksgata het opprinnelig Søndre Østerdalsgate og ble endret for å unngå forveksling med Nordre Østerdalsgate som ble Østerdalsgata. Den lokale Nordregate lot man kalle Kampens Gade, så Nordregate på Grünerløkka fikk ha navnet sitt i fred. En veistump som ikke hadde navn ble døpt Nitedalsgade.

Bøgaten fikk navn etter Bøløkka og Normannsgata etter Normannsløkka som lå ved Ensjø. Underlig virker navnet Filipsgate, som antakelig er etter en baglerkonge. Evensgate ble ikke omdøpt men Brunsgate ble vraket til fordel for Norderhovsgata. Komiteen valgte heldigvis også å ta vare på Havegaten og Brinken.

Vidar Johnsen [Gjengitt fra "Byminner" nr. 2 og 3 fra 1964]

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
35						1	2
36	3	4	5	6	7	8	9
37	10	11	12	13	14	15	16
38	17	18	19	20	21	22	23
39	24	25	26	27	28	29	30

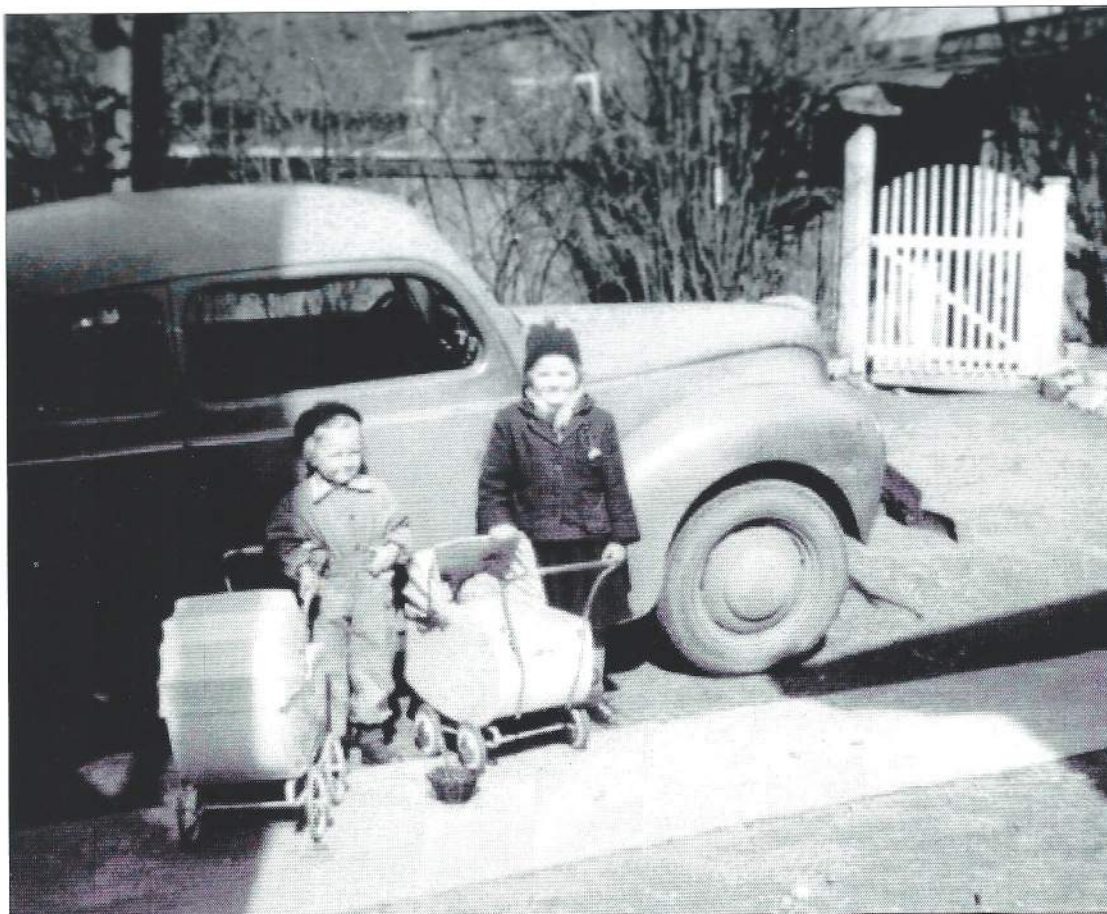

Foto: Holger Røss

To gode venninner

Bildet er tatt på gårdsplassen til Bøgata 5, trolig i 1950 eller -51 og viser Gretha Røss og Berit Andersen født i 1945 og -46. Bak ser vi bilen til familien Røss, en Ford Taunus.

Vi er begge vokst opp i Bøgata 5 og flyttet først i 1970 og -72. Dette var et bra sted å vokse opp. I tillegg til gårdsplassen var det en stor have og et uthus som vi barna lekte i, både sommer og vinter. Om sommeren var det skattejakt med to lag. Vi lekte også gjemsel, blekkboksen går og dukkelek i Lysthuset. Noen ganger var flere av de voksne ute for å se på oss. Om vinteren laget vi akebane gjennom hele haven.

Grethas bestefar hadde brevduer, de bodde i et rom i 2. etasje i uthuset - dueslaget. Duene oppholdt seg på taket til uthuset. De ble sendt i kasser til utlandet og så fløy de hjem. Dette het dueslipp. Den eneste gangen vi måtte være stille var når det var dueslipp. Duene kom flygende og landet på taket av dueslaget. Det var viktig at de fløy fort inn, så tiden de hadde brukt kunne registreres. Det var konkurranse med andre dueslag. Grethas bestefar og duene fikk mange fine premier. Dette synes vi var

spennende og da var det ikke vanskelig å være rolig. Vi gikk begge på Kampen skole, Gretha begynte i 1952 i klasse C jenter og Berit i 1953 i klasse B jenter. På denne tiden var det rene gutte- og jenteklasse på Kampen skole. Vi trivdes begge på skolen, fikk nye venner og det var veldig bra med den korte skoleveien. Det var Grethas besteforeldre og senere hennes mor og morens søsken som eide stedet mens vi bodde der. Bildet er tatt av Grethas far Holger Røss. Gretha og Berit er fremdeles bestevenninner.

Berit Andersen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
40	1	2	3	4	5	6	7
41	8	9	10	11	12	13	14
42	15	16	17	18	19	20	21
43	22	23	24	25	26	27	28
44	29	30	31				

Fotograf er Solveig Berg Larsen, moren til to av jentene. Hun bor fortsatt i Bøgata 10, i sitt 93. år

Jentespeider'n på Kampen i 1960-årene

Fotografiet er tatt utenfor Bøgata 10 ca 1960 og viser tre speiderjenter på vei til pinseleir. Fra venstre står Bjørg Berg Larsen, Mary Østensen og Torill Berg Larsen med sine ferdigpakke de sykler.

Speidergruppa, 26. Oslo KFUK, hadde møter hver uke i menighetshuset på Kampen. Det var fire patruljer med fem jenter i hver. I tillegg var det en egen gruppe for de yngste - meisene - jenter mellom sju og ni år. Speidergruppa disponerte en hytte som het Nybråten, i Svartskog og dro dit noen helger i året. Ellers gikk søndagsturene ofte til steder i Østmarka. Bildet viser starten på en tur til pinseleir i et område ved Sarabråten. Bjørg var i maur-, mens Mary og Torill hørte til i beverpatruljen.

I tillegg til å lære speideraktiviteter som førstehjelp og knuter på møtene, var det også hyppige søndagsturer i marka for å praktisere. Jentene ble etter hvert fortrolige med orientering, bålbrekking, kasting av livline og koking av vann i papirpose. Som synlige bevis på at de behersket forskjellige disipliner kunne de avlegge prøver og ta ulike ferdighetsmerker til å feste på speiderskjorta. Jula var en travel tid for speiderjentene. I samarbeid med menighetssøster ble utvalgte eldre og ensomme i bydelen besøkt på formiddagen julaften. Jentene hadde med seg smågodt og kaker og de sang julesanger. Noen av de gamle ville gjerne også høre juleevangeliet.

Denne årvisse aktiviteten ble kalt for "Jule-godtørn" og huskes med glede av dem som deltok. Tidlig på morgenen 1. juledag deltok speiderjentene på juleotte i Kampen kirke før de dro videre til gamle hjemmet for å synge julesanger. Gruppeleder for 26. Oslo KFUK på denne tiden var Inger Lagset fra Normannsgata.

Det var i tillegg to speidergrupper for gutter på Kampen, - 63. Oslo KFUM og 17. Oslo av Norges Speiderforbund (Kampianerne).

Av de tre speidergruppene er det så vidt vites bare Kampianerne som fortsatt er i virksomhet, men nå har de til gjengjeld både gutte- og jentespeidere som medlemmer.

Bjørn H. Syversen KILDE: Bjørg Syversen, f. Berg Larsen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
44				1	2	3	4
45	5	6	7	8	9	10	11
46	12	13	14	15	16	17	18
47	19	20	21	22	23	24	25
48	26	27	28	29	30		

Thorbjørn Egner - 100 års jublant i 2012. Foto: F13341/Ukjent fotograf / Oslo Museum

Hundre år med Thorbjørn Egner

Kardemomme by hadde ingen brannmester før røveren Kasper berget papegøyen og hunden til Tobias i tårnet fra en fryktelig brann. Folk jublet og ropte tre ganger tre hurra. Politimester Bastian utnevnte Kasper til brannmester.

Kampen hadde heller ingen brannmester før innlemmelsen i Christiania i 1878. Da fikk kampenboerne del i byens sosiale og tekniske tjenester. Klokken tre om natten den 8. april 1879 meldte tårnvakten i Vår Frelsers kirke storbrann på Kampen. I frisk vind strevde byens brannvesen med å få bukt over flammene. Vann ble pumpet fra Hovinbekken, og først ved middagstider neste dag kunne publikum applaudere sluttscenen i dette skrekkens teater. Rykende ruiner etter sju trebygninger lå tilbake. 200 mennesker ble husville.

Branntomten lå på toppen av Nannestadgata og ga nødvendig plass og byggegrunn til Kampen kirke, et monumentalt byggverk reist i 1882 i nygotisk stil etter tegninger av arkitekt Jacob Wilhelm Nordan.

Thorbjørn Egner så dagens lys i Normannsgata 14, 12. desember 1912. Fem år senere flyttet familien

til Normannsgata 5, hvor faren Magnus Egner drev kolonialforretning. Det er naturlig å tenke at barndomsminner fra Kampen har hatt innflytelse på Thorbjørn Egners virke i litteraturen.

Hans Kardemomme by har et preg som vi føler tilhørighet til. Da Thorbjørn Egner døde i 1992, ønsket Kampen Historielag å hedre hans minne. På vårt initiativ ble plassen foran kirken døpt Thorbjørn Egners plass.

Hassa Horn

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
48						1	2
49	3	4	5	6	7	8	9
50	10	11	12	13	14	15	16
51	17	18	19	20	21	22	23
52	24	25	26	27	28	29	30